

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město, Tel. +420 257 042 094,
ID datové schránky: qr9ab9x, e-mail: arbitr@finarbitr.cz, https://www.finarbitr.cz

Navrhovatel 1

Zástupce

Navrhovatel 2

Zástupce

Instituce

HIT Partners Invest a.s.
IČO 047 58 200
Rybná 716/24
110 00 Praha 1

Č. j. FA/SR/SU/604/2019 - 5

Praha 3. 4. 2019

U s n e s e n í

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 26. 3. 2019 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh Navrhovatele 1 a Navrhovatele 2 (dále společně jen „Navrhovatelé“) proti Instituci a vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci určení neplatnosti smlouvy o úvěru č. ■ ze dne 24. 5. 2017, takto:

Řízení se podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastavuje.

Odůvodnění:

1 Předmět návrhu na zahájení řízení

Navrhovatelé se domáhají, aby finanční arbitr určil, že smlouva o úvěru, kterou uzavřel právní předchůdce Navrhovatelů, ■ (dále jen „Právní předchůdce“), s Institucí, je neplatná, protože Instituce před uzavřením smlouvy s odbornou péčí neposoudila schopnost Právního předchůdce splácet dluh z této smlouvy.

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů zjistil, že

- a) Právní předchůdce jako úvěrovaný a Instituce jako úvěrující uzavřeli dne 24. 5. 2017 smlouvu o úvěru č. ■ (dále jen „Smlouva o úvěru“), ve které je Právní předchůdce označený jako ■;
- b) podle článku 2.3. Smlouvy o úvěru měl být úvěr z této smlouvy „použit výlučně pro účely: • *rozvoj podnikání úvěrovaného*“, tj. Právního předchůdce;
- c) podle článku 2.4. Smlouvy o úvěru je Právní předchůdce „*povinen doložit úvěrujícímu účel úvěru, a to výpisem pohybů na podnikatelském účtu, doložením kopií vydaných faktur odběratelům produktů a služeb, případně jinou prokazatelnou formou, který úvěrující akceptoval*“;
- d) podle článku 2.5. Smlouvy o úvěru se Právní předchůdce „*zavazuje, že poskytnutý úvěr použije výhradně k výše uvedenému účelu*“.

2 Zkoumání podmínek řízení

Finanční arbitr je kdykoli v průběhu řízení povinen z moci úřední, tedy nikoliv pouze na návrh jedné ze stran sporu, zkoumat, zda jsou splněny procesní podmínky řízení před finančním arbitrem. Podle § 9 písm. a) zákona o finančním arbitrovi platí, že návrh na zahájení řízení před finančním arbitrem je nepřipustný, jestliže spor nenáleží do působnosti arbitra. Pokud

finanční arbitr existenci takové překážky řízení zjistí, řízení podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastaví.

Podle § 1 odst. 1 písm. c) zákona o finančním arbitrovi je finanční arbitr příslušný k rozhodování sporu spadajícího jinak do pravomoci českých soudů, jedná-li se o spor mezi spotřebitelem a věřitelem nebo zprostředkovatelem při nabízení, poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru nebo jiného úvěru, zápůjčky, či obdobné finanční služby.

Podle § 3 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi platí, že navrhovatelem v řízení před finančním arbitrem může být pouze spotřebitel.

Podle § 419 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, resp. ve znění účinném ke dni uzavření Smlouvy o úvěru, se spotřebitelem rozumí „každý člověk, který mimo rámec své podnikatelské činnosti nebo mimo rámec samostatného výkonu svého povolání uzavírá smlouvu s podnikatelem nebo s ním jinak jedná“.

3 Zkoumání podmínek řízení v projednávaném sporu

Finanční arbitr v rámci úřední činnosti z řízení vedeného na návrh Navrhovatelů pod sp. zn. ■ zjistil, že Navrhovatelé se podle usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 1. 2019, č. j. ■, stali jedinými dědici Právního předchůdce, a vstoupili tak mj. do veškerých práv a povinností Právního předchůdce ze smluvního vztahu ze Smlouvy o úvěru.

Finanční arbitr ze Smlouvy o úvěru zjistil, že Právní předchůdce je v této smlouvě označený identifikačním číslem podnikatele a zároveň i místem podnikání.

Finanční arbitr z veřejného seznamu – živnostenského rejstříku zjistil, že Právní předchůdce byl v době uzavření Smlouvy o úvěru držitelem živnostenského oprávnění s předmětem podnikání „Zednictví“ s datem vzniku oprávnění 3. 3. 2008, kterou ukončil 20. 6. 2018 (tj. ke dni úmrtí Právního předchůdce), když toto podnikání Právní předchůdce provozoval pod identifikačním číslem ■, tedy pod stejným identifikačním číslem podnikatele, jakým je označený ve Smlouvě o úvěru.

Finanční arbitr odkazuje na závěry Nejvyššího soudu České republiky v rozhodnutí ze dne 29. 11. 2011, sp. zn. 23 Cdo 1861/2010, že „ustanovení § 261 odst. 1 obchodního zákoníku upravuje závazkové vztahy mezi podnikateli, jestliže při jejich vzniku je zřejmé s přihlédnutím ke všem okolnostem, že se týkají jejich podnikatelské činnosti. Ze slov ‘se týkají’ vyplývá, že nejde jen o závazky, kterými je naplňován předmět podnikání podnikatelů, účastníků předmětného vztahu, ale i o závazky, které s jejich podnikáním souvisejí. Má-li se tedy jednat o závazkový vztah obchodní, musí jít o vztah mezi podnikateli, popř. účastníci jimi byli při vzniku závazkového vztahu a dále musí být při vzniku tohoto závazkového vztahu zřejmé, že se s přihlédnutím ke všem okolnostem týká jejich podnikatelské činnosti“. Tímto rozhodnutím Nejvyšší soud České republiky částečně překonal své předchozí stanovisko, že souvislost právního jednání s podnikáním lze dovodit již ze samotného uvedení firmy (obchodního jména), identifikačního čísla nebo místa podnikání účastníka smluvního vztahu v právním jednání (viz např. rozhodnutí ze dne 27. 9. 2006, sp. zn. 32 Odo 843/2005, nebo rozhodnutí ze dne 30. 9. 2004, sp. zn. 32 Odo 671/2003). S přihlédnutím k citované judikatuře Nejvyššího soudu České republiky je tak nutné při posuzování, zda právní jednání souvisí s podnikáním účastníka, posoudit nejen označení účastníků tohoto právního jednání, ale i činnost s tímto právním jednáním související.

Z obsahu Smlouvy o úvěru vyplývá, že Právní předchůdce uzavřel Smlouvu o úvěru v rámci své podnikatelské činnosti, tedy nikoli jako spotřebitel, a to zejména s přihlédnutím k účelu úvěru, kterým je rozvoj podnikání Právního předchůdce.

4 K výroku usnesení

Spor Navrhovatelů s Institucí ze Smlouvy o úvěru tedy není sporem, který je finanční arbitr příslušný podle § 1 odst. 1 písm. c) zákona o finančním arbitrovi rozhodovat, protože se nejedná o spor spotřebitele s finanční institucí.

Návrh Navrhovatelů je proto podle § 9 písm. a) zákona o finančním arbitrovi nepřipustný, protože spor nenáleží do působnosti finančního arbitra, a finanční arbitr musí podle § 14 odst. 1 písm. a) téhož zákona řízení zastavit.

Tímto usnesením není dotčeno právo Navrhovatelů domáhat se svých práv v řízení před obecnými soudy České republiky.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi podat odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi do 15 dnů ode dne doručení usnesení. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr

Doručuje se

Navrhovatel 1 – datová schránka zástupce

Navrhovatel 2 – datová schránka zástupce

Instituce – datová schránka ikvmacz

